

PIISPAINKOKOUKSEN SELVITYS PARISUHDELAIN SEURAAMUKSISTA KIRKOSSA

Piispainkokouksen 10.2. hyväksymä selvitys oli odotettu. Toisille se oli pettymys, toisille pieni toivon merkki. Itse olen siltä osin pettynyt, että olisin toivonut piispainkokoukselta myönteisempää suhtautumista rekisteröityneiden parisuhteiden kirkolliselle siunaamiselle. Oudolta tuntuu, että piispojien pitää tehdä päätös siitä, kuka saa rukoilla, kenen puolesta, kenen kanssa ja millä tavalla. Yhtä outoa on arkkipiispan julkisuudessa esittämä perustelu, jonka mukaan rekisteröitynyt parisuhde jollain tavoin uhkasi avioliittoa. Jos samaa sukupuolta olevat eivät voi solmia avioliittoa, niin miksi sitten heidän parisuhdettaan ei voisi siunata? Miten se siunaus vaarantaa kenenkään avioliiton? Kenelle perinteinen miehen ja naisen välinen avioliitto ja rekisteröitynyt parisuhde ovat vaihtoehtoja? Edelleen, olisin toivonut piispojien sanoutuvan selvemmin irti senkaltaisesta "ehyttämistoiminnasta", jolla yritetään saada ihmisen sukupuolinen suuntautuminen muuttumaan terapian tai uskonnon avulla. Nyt piispat näyttävät ikään kuin hyväksyvän myös sellaisen toiminnan.

Näen piispainkokouksen selvityksessä kuitenkin voittopuolisesti myönteisiä asioita. Piispainkokouksen jäsenet ovat asiasta erimielisiä ja tämä uskallettiin myös julkisesti sanoa. Aiemmin ei ole lausuttu mitään yksimielisyyden puuttuessa. Erilaisten mielipiteiden salliminen on kirkossa tärkeää. Julkisesti lausuttiin myös, ettei rekisteröityneen parisuhteen solmiminen ole este kirkon virassa toimimiselle. Edelleen, vakuutus siitä, että kirkossa on tilaa kaikille, myös homoseksuaaleille, eikä heitä saa loukata sanoin tai teoin, on hyvä kannanotto. Tässä yhteydessä se jää helposti huomaamatta päähuomion keskittyessä parisuhteen siunaamisen kysymyksiin, mutta toivon, että tämä avoimuuden ja kunnioituksen periaate ei pääse kirkossamme keneltäkään unohtumaan. Kodin siunaaminen todetaan selvityksessä seurakuntalaisten, myös samaa sukupuolta olevien, subjektiiviseksi oikeudeksi. Vaikka vielä aika ei ollut kypsä oman kirkollisen toimituksen luomiseen rekisteröitynyttä parisuhdetta varten, on piispainkokouksen esitys mahdollisesta rukoushetkestä, joka voidaan seurakunnan päätöksellä toimittaa myös kirkossa, askel siihen suuntaan. Ainakin papit nyt tietävät, minkälaisissa rajoissa piispainkokous sallii heidän toimivan, kun siunausta pyydetään. Tähän asti asiasta ei oltu lausuttu mitään virallista.

Tiedän monen ihmisen olevan hyvin pettynyt piispainkokouksen selvitykseen ja harkitsevan kirkosta eroa. Se ei ole kenenkään etu. Toivon, että ne, joita tämä päätös koskee henkilökohtaisesti kaikkein syvimmin, jaksaisivat nähdä selvityksen yhtenä askeleena oikeaan suuntaan. Vielä kirkossamme koittaa päivä, jolloin kaikkien täysi ihmisarvo ja tasavertaisuus ovat täyttä totta muuallakin kuin puheissa. Sellaista kirkkoa haluamme Yhteys-liikkeessä olla rakentamassa ja toivotamme tähän oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoa edistävien ystäväpiiriin tervetulleeksi myös uusia jäseniä.

Sakari Häkkinen

teologian tohtori

Yhteys-liikkeen pj.

www.yhteys.org